

Kanovník Dr. Josef Symerský

Z obecné zbožnosti na konci poddanské doby vyšel také první známý kněz, narozený v Horním Újezdě. Kanovník Dr. Josef Symerský, moravský církevní historik a církevní právník, je dosud nejznámější rodák „ójescký.“ Narodil se 9. ledna 1831 jako čtvrtý z 11 dětí svobodného sedláka č.d. 69 Josefa Symerského. Matka pocházela z Paršovic, jmenovala se Josefa a byla dcera svobodného sedláka Jakuba Vavříka. Rod Symerských přišel do „Ójezda“ z Býškovic. R. 1780 byl sezdán 26-letý Martin Symerský s Veronikou, vdovou po Josefu Vašinovi č.d. 44 a stal se svobodným sedlákem. Měli spolu 4 dcery a dvorství převzal r. 1802 jediný nevlastní syn František Vašina. R. 1792 se přiženil na Matuškovu dvorství č.d. 69 teprve 15 letý Václav Symerský. A jeho prvorozený syn Josef byl otec obou kněží, Josefa i Antonína. Ale třetí bratr Jan narozený 1835 zdědil dvorství a oženil se r. 1855 s Františkou Mikulíkovou, selskou dcerou ze Lhoty Radkovy. Téhož roku, kdy měla Františka svatbu, narodila se její sestra Antonie a ta se provdala r. 1875 za Františka Kostroucha, sedláka č.d. 19 a zemřela r. 1931. Josef Symerský vystudoval s vyznamenáním gymnázium v Kroměříži a teologickou fakultu v Olomouci. Dne 22. června 1855 byl vysvěcen /byly to první známé primicie v „Ójezdě“ vůbec/ a už po 5 letech získal doktorát teologie. V letech 1855-1857 působil v Želechovicích, v letech 1857-1858 v Olomouci u Sv. Michala a v letech 1859-1863 v Olomouci u Sv. Mořice. Byl také polním kurátem. Od 25. června 1863 byl řádným profesorem teologie a docentem církevního práva na bohoslovecké fakultě v Olomouci. V letech 1867, 1873, a 1878 byl děkanem této fakulty. Měl mnoho funkcí v konsistořích a v arcibiskupské radě. R. 1881 žádal o ustanovení „zum Olmutzer Domherrn“, tj. dómským farářem. Jeho žádost je doložena mimo jiné doporučujícím listem kardinála arcibiskupa knížete Furstenberka. Symerský se stal kanovníkem a usiloval o arcibiskupský stolec. Dokázal z církevního práva, že vysoké církevní hodnosti nemusí zastávat vždy jenom šlechtic, ale může jich dosáhnout také kněz z lidu. Tato myšlenka nepochybně svědčí s mnoha jinými, že Symerský byl relativně pokrokový duchovní. Ve volbě nového arcibiskupa byl tehdy úspěšnější Dr. Theodor Kohn, rovněž muž z lidu. Arcibiskupem byl zvolen Dr. Theodor Kohn r. 1892. Josef Symerský zemřel v září 1896 a v německočeském úmrtním oznámení, které vydala konsistoř, čteme: „Tělesné pozůstatky zemřelého budou dne 16.září 1896 o 2 hodině odpoledne v Týně slavnostně vykropeny, do Olomouce převezeny, ve čtvrtek dne 17. září o 9 hod. dopoledne z residence číslo 13 / kanovnická ulice/ do metropolitního chrámu Páně převezeny, načež po smutečních obřadech na městském hřbitově olomouckém ve vlastním hrobě k věčnému odpočinku uloženy“. Odtamtud byly pak ostatky v kovové rakvi převezeny roku 1912 do "Ójezda" a uloženy do rodinné hrobky před bočními dveřmi kostela na starém hřbitově. Spis kanovníka Dr. Symerského je uložen ve státním archivu v Olomouci pod č. 1160. Je to krabice s mnoha listinami, diplomy, dopisy, vydanými brožurami, knihami atd. Většinou jsou německé a latinské, jenom vzácně české. R. 1867 vydal Symerský v Olomouci – přeloženo: „Postup katolického duchovního olomoucké arcidiecéze při změně náboženského vyznání a smíšených manželství“. R. 1868 vydal Symerský v Olomouci u Františka Hendrycha latinskou příručku o dějinách kostelů. Téhož roku tam vydal české Primiční kázání „ a svoje hektografované přednášky. Na Silvestra r. 1869 večer měl u sv. Mořice německé kázání, které vydal pod názvem „Was ist der Mensch“ = Co je člověk. Varuje před silným materialismem současných dní, dovolává se německého myslitele a básníka J.W. Goetha a cituje z jeho Fausta. V německém spise s převodem do češtiny z r. 1874 hájí Symerský právo vojenských osob na sňatek, které státní právo omezovalo. Uvádí důvody mravní, právnícké i církevní pro toto právo. V pozůstalosti dále jsou výstřižky z novin, dopisy od farářů a kooperátorů, kteří se obraceli na kanovníka s prosbou o radu a poučení, jsou tam dále pohlednice, obrázky, různé památky, pouťové osobní věci atd. Kanovník Dr. Josef Symerský byl uznávaným znalcem církevního práva. Byl však také prvním známým „ójesckým“ rodákem s vysokým vzděláním a akademickým titulem. U kolébky jeho vzdělání stáli učitel František Gracik na triviální jednotřídní škole a farář lokalista Jan Zmařil. Vysoká vědecká hodnota, které Symerský dosáhl, je obdivuhodná i proto, že jeho rodina nepatřila k nejvzdělanějším.

Kněžší rodáci

Druhým knězem rodákem byl Josefův bratr Antonín Symerský, narozený 17. prosince 1847. Působil v Oseku a jako kanovník Msgre a děkan byl slavnostně ustanoven 21. října 1910 za faráře v Hranicích. Zemřel však již r. 1913 ve věku 66 let a pohřben ve svém rodišti „Ójezdě“ k bratrovi do rodinné hrobky.

Třetí kněz byl František Pala z č.d. 45, narozený 14. května 1849. Jeho děd Jan Pala bojoval v napoleonských válkách, otec Jan byl sedlákem a matka Anna byla Olivova z Osíčka. Dali svého prvorozeného syna na kněze. František Pala byl farářem v Otrokovicích. Zemřel r. 1938 na odpočinku v Kvítkovicích a tam je i pochován. Na vysokém pomníku při zadní zdi hřbitova má nápis už málo čitelný: „ZDE V PÁNU ODPOČIVÁ V.D,P.P FRANTIŠEK PALA,ARCIB/RADA A FARÁŘ V OTROKOVICÍCH“.

Čtvrtý kněz byl František Neskora, narozen r. 1853. Kněžství ho zasvětili František Neskora, sedlák č.d. 20 a jeho žena Marie, rozená Motalova z Vítonic. František Neskora byl r. 1880 kooperátorem ve Vrchním Újezdě, okres Lipník.

Pátý vysvěcený kněz byl František Tomeček, nar. v r. 1861. Byl farářem na Velehradě a tam zemřel r. 1943. Byl nejstarší syn Jana Tomečka sedláka č.d. 9, matka Marie byla Machurova. František Tomeček byl členem Tovaryšstva Ježíšova.

Šestým knězem byl Antonín Ondroušek. Primice měl v Horním Újezdě v r. 1919. Naposled byl farářem v Žeranovicích u Holešova, kde zemřel v r. 1952 a byl zde i pochován.

Sedmým knězem byl dp. Josef Pikna. Jeho primice byly v Horním Újezdě v r. 1949. Naposled byl dp. Josef Pikna administrátorem v Kvasicích. Osmým a zatím posledním knězem rodákem je Jaromír Plachý. Narodil se 28.9.1944 ve mlýně v Horním Újezdě. Otec Jindřich Plachý, matka Ludmila – rozená Rochlova č.d. 70. Narodil se jako třetí ze 6 dětí.. Vystudoval hudební konzervatoř v Kroměříži. Potom se rozhodl pro životní dráhu kněze, řeholníka řádu sv. Dominika – řádu kazatelů.Česlav Jaromír Plachý O.P. studoval nejprve v Litoměřicích a studia dokončil v Olomouci. Světitelem byl Štěpán Trochta – biskup Litoměřický – 1.7.1972 v Olomouci. Primiční mši měl v Horním Újezdě 2.7.1972 v 10.00 hod.Česlav Jaromír Plachý O.P. působil v Ostravě-Vítkovicích, Štramberku, Zubří, Uherský Brod- Nezdenice, Jablonné pod Ještědem, Olomouc, Praha- Staré Město, znovu Jablonné pod Ještědem a nyní opět v Uherském Brodě.

06.08. 2011 *Horní Újezd - IV. Sjezd rodáků*

Kněží, kteří působili ve farnosti Horní Újezd

1633 - Nicolaus Habitus
1688 - Jiří Skopal - farář Všechnovický
1690 - Václav Ferdinand Ignatius Meczner - farář Všechnovický (24 let)
1714 - Jan Anton Zikmund - farář Všechnovický.
1743 - František Hueber - farář Všechnovický
???? - 1766 - Ignatius Antonius Krboš - farář Všechnovický
1766 - 1785 - Aegidius Michel - farář Všechnovický (19 let)
1785 - 1790 - Kašpar Reska - první Újezdský kaplan
1791 - 1798 - Florián Novák
1799 - 1808 - Jan Černý
1809 - 1820 - Tomáš Hájek
1821 - 1836 - Antonín Schindler (15 let)
1836 - 1837 - Karel Svačina
1837 - 1856 - Jan Zmařil (19 let)
1856 - 1861 - Pavel Barták
1861 - 1862 - František Fiala
1862 - 1890 - Karel Hoeny (28 let)
1890 – 1894 - Jakub Welner
1894 - Josef Harna
1894 - 1913 - Bedřich Jiříček (19 let)
1913 - 1937 - Antonín Solař (24 let)
1938 - 1957 - Alois Řezníček (19 let)
1957 - 1970 - Jan Bagar (13 let)
1970 - 1984 - Štěpán Půček (14 let)
1985 - 1995 - Vincenc Šalša - farář Všechnovický
1996 - 1999 - František Měsíc - farář Všechnovický
1999 - 2008 - Josef Jelínek - farář Všechnovický
2008 - Vratislav Kozub - farář Všechnovický

06.08. 2011 Horní Újezd - IV. Sjezd rodáků

Zpracoval Leopold Koryčánek, Horní Újezd č.p. 28